

Skrøbelev, den 17. Maj 1939.

Kære Martinus!

Det var med inderlig Glæde, jeg læste Deres sidste kærlige og forstaaende Brev. Hjertelig Tak for det. Dette at have Klarhed over sin egen Tilstand er jo nødvendigt for at faa Fred i Sindet. Saa kan man bedre finde sig i Ensomheden og andre Menneskers Uforstand. Det hele er jo kun et Tidsspørgsmaal. Men hvor er det vidunderligt, at De er kommet for at gøre denne "Ørkenvandring" lettere for os. Mangfoldige af følsomme og forpinte Sind faar nu Fred, og vi vil sende Dem vore kærligste Tanker og Følelser, fordi De kom som Befrieren, der gør det - ikke af Tvang - men af Kærlighed. Og saadan er det jo ogsaa med den øvrige vidunderlige Viden, De beriger os med. Paa samme Maade har Deres Besøg paa Langeland været en Kærlighedshandling. Jeg er jo slet ikke blind for, at hvad vi kunde vise Dem her, er uden egentlig Interesse for Dem, som hører hjemme i andre og skønnere Verdener. Og det er heller ikke morsomt at skulle tale for en Forsamling, som i Begyndelsen er trag (jeg mærkede det nok), men det hele gik jo saa glimrende alligevel. For os alle blev det en herlig Oplevelse at møde Dem her paa Langeland. For mig staar det nu som en skøn næsten uvirkelig Drøm. At denne Rejse over til os og Deres hele Virke paa det fysiske Plan er eet stort Offer fra først til sidst har jeg let ved at sætte mig ind i. Man mærker det aldrig paa Dem, men jeg har let ved at tænke mig til det. Ogsaa i den Henseende er De det straalende Eksempel for os alle. Jeg forstaar slet ikke den Lykke, at jeg saa tidligt skulde møde alt dette vidunderlige, som den nye Verdensimpuls bringer. Og samtidig faar man Lejlighed til at møde elskelige Mennesker. Der er ikke noget, jeg har længtes mere efter end at træffe kærlige Mennesker. Men det gør man jo i saa høj Grad indenfor Deres Arbejde (ja - jeg kan vel godt sige vort Arbejde, for man kan jo ikke andet end føle sig som Parthaver og medansvarlig). Man skal kende Træet paa dets Frugter. Ja - dermed er Deres Arbejde blevet forsynet med det smukkeste Kvalitets-Stempel, der eksisterer, og det maa glæde enhver, der er begyndt at faa Evnen til at elske alt levende. Og alt levende er jo hele Universet - GUD.

For at vende tilbage til "de 40 Dages Vandring i Ørkenen", da maa jeg sige, at jeg beundrer Gerner Larsson for hans Evne til at klarlægge dette vanskelige Emne. Det var en stor Oplevelse for mig at høre hans Foredrag om dette i Odense sidste Efteraar. Hvor har De dog en fortræffelig Medarbejder i Larsson. Hans Taleevne er fænomenal, og han skaaner ikke sig selv (heller ikke sit "Rygte", naar han taler om Polændringen). Men det er en stor Lykke, at han og ogsaa vi andre nu kan begynde at bringe Lindring i mange fine Sind, hvis hele "Abnormitet" bestaar i, at de er begyndt at vokse fra Dyrerigets Principper.

Ogsaa Mogens Munch holder jeg meget af. Man mærker i enhver Henseende, at han er et elskeligt Menneske, og vi var saaglade for ham i vor Kreds. Men han er vanskeligere at komme nær end Larsson saadant rent menneskeligt. Hans Væsen er lidt mere reserveret. Det er sikkert i Begyndelsen gavnligt for Sagen, at der er en Akademiker med som Lærer. Og for de mange, der gerne vil have Tingene forklaret med den gangse videnskabelige Terminologi, er Mogens Munchs Uddannelse meget nyttig. Min egen Interesse for Naturvidenskab har paa mange Omraader gjort det meget let for mig at tilegne mig Aandsvidensskaben rent forstandsmæssigt. Kunde man blot faa endnu mere Tid til at beskæftige sig dermed. Det udgør jo efterhaanden mit Livs egentlige Indhold. Mit daglige Arbejde har aldrig interesseret mig synderligt, og jeg bliver aldrig nogen dygtig Forretningsmand. Det at være "dygtig" er jo det modsatte af "hellere give end tage".

Jeg vil med Glæde laane Dem de 2000 Kr. rentefrit paa ubestemt Tid, og det er mig en stor Glæde at kunne gøre Dem ^{den} lille Tjeneste. Det er mest praktisk for mig at vente til Juni Termin, men hvis det har Betydning at faa det ordnet med det samme, maa De endelig sige til. Saa vil jeg skaffe en omgaaende Ordning.

Tak fordi De har reserveret os et af de store Huse. Vi glæder os over alle Grænser til Pinsen. Og det er dejligt, at Johannes Rasmussen ogsaa kommer. Han er min bedste Ven. Jeg regner ogsaa med at faa en Ven fra Sønderborg med, og Andreas Krøyer fra Korsør kommer sikkert ogsaa. Vi skal nok faa udnyttet al Plads i vort Hus og faa det dejligt sammen.

Kære Martinus - Tak for alt og mange kærlige Hilsner fra

P.S. Urmageren fra Vesterskerne, som De kørte med over Taasinge, var saa lykkelig og begejstret over Samtalen med Dem. Han ringede næste Dag til sin Svoger, K. Brücher Henriksen i Bagenkop, og fortalte om det. De gjorde saaledes en god Gerning ved at rejse den Vej.

Deres hengivne

Helmer Fogedgaard